

Jernbaneskylden er i Overensstemmelse med Forskriften i Ejendomsskyldlovens § 8, 1ste Stykke og Regeringsforslagets § 21 lagt som Hæftelse paa Ejendommen og svares af Ejeren, eventuelt de med Ejere ligestillede: Besiddere af Lehn og lignende, jfr. Forslagets § 6. Med Hensyn til Skattens Indbetaling, Inddrivelse, Fortrinsret etc. foreslaas ogsaa de samme Regler som for Ejendomsskylden. Med Hensyn til Afgiftens Størrelse henvises til det foran bemærkede.

Paa Grund af de højst forskellige faktiske Forhold er det fundet utilraadeligt ved Loven at fastsætte bindende Regler for Afgiftens eventuelle Fordeling mellem Ejer og Bruger, saaledes som sket ved Ejendomsskyldlovens § 8, 2det—4de Stykke. Det er derimod for de Tilfældes Vedkommende, hvor Brugsforholdet er indgaaet før Lovens Ikrafttræden, anset praktisk at bestemme, at Ejeren kan æske Vurderingsraadets Kendelse for, hvor meget af Afgiften det skal paahvile Brugeren at svare i Brugstiden. For saadanne Brugsforholds Vedkommende, som først indgaas efter Lovens Ikrafttræden, kan Parterne selv træffe de fornødne Bestemmelser, men man har dog ment, at de, saafremt de ere enige herom, skulle have en nem Adgang til at faa mulige Tvivlsspørgsmaal afgjort ved Vurderingsraadets Kendelse. Endelig er der i sidste Stykke af § 6 indsat en Bestemmelse om, at Vurderingsraadet efter Ejeren Paastand skal kunne bestemme, at særskilt vurderede Dele af en Ejendom eller flere under ét vurderede Matrikulsnumre skulle udgaa af et bestaaende Brugsforhold, samt at Raadet skal kunne fastsætte den Brugeren herfor tilkommende Erstatning. Disse Regler skønnes nødvendige, for at et bestaaende Brugsforhold ikke skal medføre, at en Ejer kommer til at betale Afgift af en Værdistigning uden at kunne udnytte den.

Med Hensyn til §§ 7 og 8 henvises til de foranstaaende almindelige Bemærkninger.

I Overensstemmelse med Regeringsforslaget (§ 29) bestemmes i § 10, 2det Stykke, at Udgifterne skulle afholdes forskudsvis af Statskassen. Da Afgiftens Paaligning m. v. som anført foregaar i Forening med de tilsvarende Forretninger vedrørende Ejendomsskylden, vil det ikke være muligt at føre et særligt Regnskab over de paagældende Udgifter henholdsvis for Ejendomsskylden og Jernbaneskylden, og det er derfor i Forslagets § 10, 2det Stykke, foreslaaet, at Ministeren for offentlige Arbejder efter Forhandling med Finansministeren skal fastsætte, hvor stor en Del af Jernbaneskyldens Beløb der anses for nødvendig til Dækning af de paagældende Udgifter for Jernbaneskyldens Vedkommende. Et dertil svarende Fradrag sker da i det Beløb, der tilfalder andre end Staten.

De i § 11 indeholdte Regler om de indkomne Afgiftsbeløbs Fordeling mellem Staten og de øvrige i Baneanlægget interesserede ere i Overensstemmelse med og en nærmere Udformning af de Regler, som findes i Regeringsforslagets § 30. I Forbindelse med Bemærkningerne til § 1 om Betænelighederne ved at lade private faa Andel i Afgiften bemærkes, at Flertallet har foreslaaet i § 13, at Aktier i et Privatbaneselskab, der udstedes til andre end Stat og Kommune, skulle lyde paa Navn og til enhver Tid kunne være Genstand for Indløsning med deres Paalydende. Herigennem har man sikret sig imod, at private faar mere Fordel af Afgiften, end der med Billighed kan siges at tilkomme dem.

De i § 12 indeholdte Bestemmelser om Privatbaner uden Statstilskud ere i Overensstemmelse med Reglerne i Regeringsforslagets § 31, 2det Stykke.

I § 15, jfr. § 1, har Flertallet foreslaaet, at den i Jernbanelovens § 14 indeholdte Bestemmelse, hvorefter der ikke vil være at svare Jernbaneskyld af Værdistigning, hidrørende fra Anlægget af Dobbeltsporet paa Banestrækningen Nyborg-Strib eller fra Ombygningen af Vejle—Give Banen ophæves. Flertallet har været klar over, at det saaledes stillede Forslag ligger udenfor det Kommissionen i Henhold til Loven tildelte Hverv,